

Забърване, *sm.* l'erreur *f.*, complication *f.*, embrouillement *m.*, brouillamini *m.*, imbroglione *m.*; 1. *fig.* le labyrinthe; 2. *fat.* le brouillement, la billebaude; 3. (на дѣло), l'item *m.*; 4. вкарвамъ въ —, *va.* induire à erreur; 5. искарвамъ отъ —, *va. fig.* dessiller les yeux. [vr. se voiler.]

Забулямъ, *va.* voiler; || *fig.* gazer; || -са, **Забунъ** (илекъ *t.*), *sm.* la veste.

Забыкалка, *sf.* la tergiversation; 1. (съ думы), la circonlocution; 2. *fig.* la défaite, pirouette *f.*, circuit, biais, biaisement *m.*; 3. *fat. fig.* le tournant; 4. безъ —, *adv. fig.* de front.

Забыкалки, *sf. pl.* la tortuosité, le subterfuge; 1. (за оправяне), *fig.* le tortillement; 2. говоря съ —, *vr.* tourner autour du pot; 3. правя —, *va. fig.* gauchir; 4. уотгрѣбявамъ —, *va.* tortiller.

Забыкалямъ и -коялямъ, *va.* environner, entourer, caindre, envelopper; 1. obséder, tergiverser, ruser, biaiser; 2. *fig.* embrasser, encadrer, bricoler, louvoyer; 3. който забыкаля, *Phys.* ambiant, *adj.*; 4. който забыкояля, *Phys.* circumambiant, *adj.*

Забыкаляне, *sm.* la tournée. [à, se bannier de.]

Забѣгнувамъ, *vm.* se retirer, avoir recours

Забѣгване, *sm. fig.* l'asile *m.*

Забѣгнать, *adj.* érape.

Забѣжно мѣсто, *sm.* *Vén.* la refuite.

Забѣлжвамъ, *va.* remarquer, marquer, s'apercevoir, observer, voir, découvrir, délimiter, pointer, sentir; || annoter, noter, dénoter, étiqueter, intimer; || не оставямъ да забѣлжватъ, ne faire semblant de rien.

Забѣлжи и -жване, *adv.* nota et nota benè.

Забѣлжване, *sm.* la remarque, observation *f.*, indice *m.*, dénotation, réflexion, nota *f.*, liste, glose *f.*; 1. (въ книга), le renvoi; 2. (на въспрѣтны книги), l'index *m.*; 3. (по крайщата на писмо), l'appostille *f.*

Забѣлжванеа, *sm. pl.* les illustrations *f.*

Забѣлжвачъ, *sm.* un annotateur; || (ради даване пары), un ordonnateur.

Забѣлжената вредность (на монета), *sf.* la valeur extrinsèque.

Забѣлженъ, *adj.* marqué; || ставамъ —, *vm. fig.* ressortir. [parent; || *fig.* saillant.]

Забѣлжителенъ, *adj.* apercevable, ar-

Забѣлжка, *sf.* la remarque, annotation *f.*, état *m.*; 1. *Com.* l'ordonnance *f.*; 2. (на въспрѣтны книги въ Римъ), index expurgatoire *m.*; 3. (ради даване пары), l'ordonnancement *m.*; || пишъ —, *va.* ordonnancer; 4. пишъ —, *va.* ordonner.

Забѣлжки, *sf. pl.* le cahier. [sensible.]

Забѣлжливъ, *adj.* perceptible aux yeux.

Забѣлжна книжка, *sf.* le souvenir.

Заваленъ, *adj.* confus, ambigourique; -лно, en confusion.

Завално, *adv.* confusément. [s'abattre.]

Завалямъ, *va.* renverser, abattre; || -са, *vr.*

Завардевамъ, *va.* réserver; || (за себѣ-ку нѣщо), se réserver à soi. [la réservation.]

Завардеване, *sm.* la réserve; || (за себѣ-ку),

Заварденъ, *adj.* prohibitif. [soufflage.]

Завардителны дървета, *sm. pl.* *Mar.* le

Завареното мѣсто, *sm.* la soudure.

Заваревачъ, *sm.* fer à souder, *m.*

Заварилникъ *m.* и -рило, *n.* le soudoir.

Заварявамъ, *va.* souder, forger; || (изново), ressouder; || (два кѣса желѣзо), *va.* braser.

Заваряване и -рене, *sm.* le soudage, la soudure, brasement *m.*, brasure *f.*; || късъ на —, paillon de soudure, *m.*; || способенъ ради —, soudable, *adj.*

Заведнажъ, *adv.* d'une bouchée.

Завивамъ, *va.* envelopper, bander, tortiller; 1. (въ борунъ), doubler; 2. (съ витла), visser; 3. (на кривицы косата), anneler;

4. (конитѣ), s'aparaçoner; 5. (съ мошамата стоки), bâcher; 6. който завива (на около), *Phys.* ambiant, *adj.*; 7. -са, *vr.* s'envelopper, se couvrir, s'empaqueter; 8. (съ витла), se visser; 9. завиваса (за зѣмя), *v. imp.* il se replie.

Завиване, *sm.* l'enveloppement *m.*, tortillement, vissage *m.*; 1. *Archit.* la volute; 2. (вода слѣдъ кърсия), *Mar.* le remons; 3. (коса на кривицы), l'annelure *f.*

Завивка, *sf.* l'enveloppe *f.*, la cloison; 1. *H. nat.* le tégument; 2. (на дароносецъ), la custode; 3. (за кони), le s'aparaçon; 4. (на котичена халка), *Mar.* l'embodinaire et -boudinaire *f.*; 5. което е ради —, *H. nat.* tégumentaire, *adj.*

Завиждамъ, *va.* envier; || (нѣкому), jalouser, porter envie *f.*; || -ме си (единъ другъ), *vm.* se jalouser.

Завирамъ (носъ-тъ си вредомъ), *va. fat.* tatillonner; || -са, *vr.* se nicher.

Зависливостъ, *sf.* la dépendance, assujettissement, *m.*; || *Jur.* la mouvance; || който са намира въ —, très assujetti, *adj.*

Зависливъ, *adj.* dépendant; -во, -damment; 1. (за снагя), *Jur.* mouvant; 2. (отъ), attaché à; 3. (отъ нѣкого), dépendre de.

Завистливъ, *adj.* envieux, jaloux.

Завистникъ, *sm.* envieux, jaloux.

Завистъ, *sf.* la jalousie, l'envie *f.*

Завладѣвамъ, *vr.* conquérir, occuper, subjuguier, s'emparer de, se saisir de; 1. gagner, regagner, emporter, réduire, anticiper sur; 2. (изново), ressaisir et se —, *vr.*; 3. (насила), envahir; 4. (нѣщо), se rendre maître de, maîtriser; 5. (накъ), reconquérir; 6. (съ), empiéter sur. [seur *m.*]

Завладѣвачъ, *sm.* un conquérant, envahisseur.

Завладѣне, *sm.* la conquête, occupation *f.*, prise, réduction, anticipation *f.*